

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. juli 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0030-1528
Dok.: 814663

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 933 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 933 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I besvarelsen af spørgsmål 2 til B 64 bekræfter Rigspolitiet, at fingeraftryksteknologien er blevet udviklet, hvilket generelt har forbedret mulighederne for at matche et spor med et optaget fingeraftryk. Slettefristen bør fastsættes så den ikke vurderes at stride mod menneskerettighedsdomstolens dom (S. og Marper-dommen). Men er ministeren enig i, at der i fastsættelsen af en sådan specifik slettefrist samtidig bør tages hensyn til, at man med den forbedrede teknologi forventer at kunne opklare væsentligt flere forbrydelser, hvis man opbevarer fingeraftryk i en længere periode fra sigtede, men ikke dømte personer? Vil ministeren ud fra de foreliggende teknologiske og juridiske muligheder vurdere, om der kan og bør fastsættes en længere frist end de 10 år for opbevaring af fingeraftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, og hvor lang en sådan længere frist ville kunne være, uden at stride mod menneskerettighedsdomstolens dom?”

Svar:

1. Som der er redegjort for i den besvarelse, der henvises til i spørgsmålet, er baggrunden for det udkast til ny bekendtgørelse om behandling af oplysninger i Det Centrale Fingeraftryksregister til brug for straffesager, som Justitsministeriet sendte i høring den 19. april 2013, en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 4. december 2008 i sagen S. og Marper mod Storbritannien.

Ved dommen fastslog Menneskerettighedsdomstolen, at Storbritannien havde krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8 om retten til respekt for privatlivet og familielivet. Menneskerettighedsdomstolen fandt således, at de britiske regler på området ikke levede op til kravet om en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til politiets arbejde med at efterforske og opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til borgernes privatlivsbeskyttelse.

Krænkelsen bestod konkret i, at de dagældende regler i Storbritannien bl.a. indebar tidsubegrænset opbevaring af dna-profiler og fingeraftryk fra personer, der havde været sigtet, men ikke var blevet dømt for noget strafbart.

På denne baggrund og i lyset af Domstolens generelle bemærkninger om adgangen til opbevaring af dna-profiler var det Justitsministeriets vurdering, at de pågældende regler om opbevaring af oplysninger om dna-profiler burde ændres.

Dette skete ved lov nr. 405 af 21. april 2010 om ændring af lov om Det centrale Dna-profil-register (dna-loven).

Ændringen medførte, at oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer, nu skal slettes efter 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

2. Som det blev oplyst af den daværende justitsminister Brian Mikkelsen i forbindelse med lovforslagets skriftlige fremsættelse den 16. december 2009 (L 90), og som det i øvrigt også fremgår af pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil Justitsministeriet som opfølgning på dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol administrativt fastsætte tilsvarende regler om opbevaring af mv. af fingeraftryk.

Justitsministeriet har på den baggrund den 19. april 2013 sendt et udkast til bekendtgørelse om behandling af oplysninger i Det Centrale Fingeraftryksregister i høring.

Med udkastet til ny bekendtgørelse lægges der bl.a. op til, at der – i lighed med, hvad der gælder for dna-profiloplysninger – skal ske sletning af fingeraftryk, som er optaget fra sigtede, men ikke dømte personer, efter 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald uden vilkår.

De foreslåede regler er et udtryk for en balance mellem på den ene side hensynet til politiets arbejde med at efterforske og opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til borgernes privatlivsbeskyttelse.

Det er – i lyset af den ovenfor omtalte dom fra Menneskerettighedsdomstolen og en nylig dom af 18. april 2013 i sagen M.K. mod Frankrig, hvor Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at en fransk lovgivning om opbevaring af fingeraftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, i op til 25 år, ikke var forenelig med EMRK artikel 8 – Justitsministeriets vurdering, at en frist på 10 år udgør den rette balance mellem disse to modstående hensyn.

Et meget bredt flertal i Folketinget delte som bekendt denne opfattelse i forbindelse med Folketingets behandling og vedtagelse af den nævnte ændring af dna-loven i 2010.

Det forhold, at fingeraftryksteknologien kontinuerligt udvikles, og at mulighederne for at matche et spor med et optaget fingeraftryk generelt er forbedret, har efter Justitsministeriets opfattelse ingen selvstændig betydning for den afvejning af to modstående hensyn, som de foreslåede regler om behandling (herunder sletning) af fingeraftryk fra sigtede, men ikke dømte personer, i udkastet til ny bekendtgørelse er udtryk for.